DEBAT SOBRE ELS EIXOS DEL PROGRAMA ELECTORAL

4 de novembre de 2017

INTERVENCIÓ DE MIQUEL ICETA

Companyes i companyes, amigues i amics,

Vull en primer lloc agrair Eva Granados, Carles Martí i tots els companys i companyes que han contribuït a l'elaboració de la nostra proposta programàtica.

Anirem a les eleccions amb un completíssim programa electoral.

Quan l'Eva em va enviar el darrer esborrany, el programa tenia 155 pàgines.

No cal dir que li vaig dir: enhorabona per la feina. I tot seguit li vaig preguntar si tindríem un manifest més resumit!

El cert és que tenir un programa complet és una mostra de rigor polític i de respecte a la ciutadania a la que volem servir. I, per tant, és un motiu d'orgull encapçalar una candidatura que té una proposta política sorgida de l'experiència i el debat de tants i tantes companyes i companys.

Els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya que dipositin la seva confiança en nosaltres podran estar ben tranquils, sabem què volem i com ho volem.

Volem un canvi de rumb de la política catalana.

Un canvi de formes.

Un canvi de polítiques.

Un canvi de govern.

Un canvi de president.

I quan demanem un canvi cal tenir bones raons.

I crec que les tenim sobrades.

Aquesta legislatura ha estat un desastre total i absolut. Quin és el balanç d'aquests dos anys?

Una societat dividida.

Una economia afeblida, amb dues mil empreses que han decidit traslladar les seves seus socials fora de Catalunya.

Un país aïllat, amb una Unió Europea que rebutja la via unilateral i il·legal de la majoria parlamentària independentista.

Membres del govern en presó preventiva i altres a Brussel·les intentant eludir l'acció de la justícia.

Un atur que creix, mentre baixa a València i el País Basc.

Unes perspectives econòmiques incertes.

És evident que cal canviar de rumb.

Com també ho és que haver arribat fins aquí no és només responsabilitat del govern sortint. Hi ha una responsabilitat del govern d'Espanya, que ho és des de l'any 2011. Sense diàleg i sense proposta política per resoldre el problema que tenim entre mans, s'han resignat uns i altres a que la única resposta de l'Estat sigui la del poder judicial.

No ens cansarem de dir-ho, la principal responsabilitat rau en aquells que van decidir emprendre una via unilateral i il·legal cap a la independència, conscients que no tenien un suport ciutadà ni parlamentari suficient. Dos milions no poden imposar la seva voluntat a tres milions. Si per reformar l'Estatut calen 90 diputats, 72 no poden liquidar-lo.

Situar les institucions catalanes fora de la legalitat no sols era un gravíssim error sobre el que vàrem advertir des de l'inici d'aquesta legislatura, el 9 de novembre de 2015, sinó que comportava uns riscos evidents pels que se'n fessin responsables.

No volem ni Declaració Unilateral d'Independència, ni aplicació de l'article 155 de la Constitució. Volíem eleccions convocades legalment pel president Puigdemont. Al final hem tingut, DUI, 155 i eleccions, finalment convocades pel president Rajoy pel proper 21 de desembre.

Vàrem advertir dels riscos, vàrem parlar amb uns i altres de forma incansable, vàrem estirar les converses fins a l'extenuació. Vaig anar a Madrid a explicar la proposta d'un Pacte d'Estat per a Catalunya, en la línia apuntada per la Declaració de Barcelona subscrita entre el PSC i el PSOE. Em vaig oferir a acompanyar el president al Senat per demanar i oferir diàleg.

Dimecres 25 teníem una solució a tocar de dits. Dijous 26 els nostres esforços, i els de moltíssima altra gent, es van esvair.

I la realitat va aparèixer de forma ben crua.

Com revertir els acords del vergonyós ple parlamentari celebrat els dies 6, 7 i 8 de setembre?

Com aturar la imposició d'una minoria nombrosa però insuficient per trencar amb la resta d'Espanya?

Com retornar les institucions catalanes a la legalitat?

Amb la convocatòria immediata d'eleccions a partir de l'article 155.

Ara ens toca afrontar aquest procés electoral amb tanta lucidesa com fermesa.

Criticant el frau, el fracàs i la frustració que han definit aquesta legislatura.

Oferint una alternativa a l'estèril dicotomia entre independentisme i immobilisme.

Recuperant amb força l'ideal i l'empenta del catalanisme social.

Restituint la centralitat de la política i, amb ella, la via del diàleg, la negociació i el pacte com a única formula per trobar una solució acordada.

Volem tendir ponts, no cavar trinxeres ni aixecar fronteres.

Ara, seny. Ara, diàleg. Ara, acord. Ara, solucions.

És una manera molt adequada de descriure el que ens proposem de fer.

En una situació excepcional, no podem fer el de sempre.

I per això i més que mai ens adrecem al conjunt de la ciutadania. No només als votants socialistes de pedra picada. Volem convèncer molta gent que no ens ha votat mai i que potser mai s'ho havia plantejat que ens facin costat.

Volem obrir una nova etapa política. Volem un canvi de rumb.

Del 'lio', a les solucions.

De la rauxa, al seny.

De la discòrdia, a la concòrdia.

De la inestabilitat, a l'estabilitat.

De la improvisació, a la preparació.

De la confusió, a la claredat.

De la incertesa, a la certesa.

Del frau, a la sinceritat.

De la frustració, a l'esperança.

Del fracàs, a l'èxit.

De la marxa d'empreses, a l'atracció de projectes empresarials.

Del malbaratament d'energies, al millor aprofitament possible dels recursos del país.

Aquest és el meu compromís com a candidat.

Vull acabar amb la divisió entre els catalans.

Vull evitar el trencament entre Catalunya i la resta d'Espanya.

Vull utilitzar totes les energies, tots els recursos i tot el talent per millorar la situació econòmica, crear riquesa i reduir les desigualtats.

Vull estendre la mà a l'esquerra i al centre, a autonomistes i federalistes.

Vull un gran acord que impliqui una gran victòria per a Catalunya.

Necessitem àmplies majories per a l'acord i el canvi.

Per un Pacte d'Estat per a Catalunya que ha d'implicar:

Més autogovern.

Millor finançament.

Una Espanya federal en la que una Catalunya estimada i respectada se senti còmoda.

I un mecanisme perquè la ciutadania pugui acceptar o rebutjar aquesta proposta.

Com diuen José Andrés Torres Mora i Daniel Innerarity, "el que és raonable, a l'hora de construir el marc de convivència en una societat plural, no és acordar una votació, sinó votar un acord".

Espero que aquest esperit impregni el nostre programa, que també hauria de recollir, i aquí acabo, els deu compromisos que vaig prendre en la meva intervenció quan em vàreu elegir com a candidat.

Un país que llegeixi.

Un país de ciència.

Un país sà i ben alimentat.

Un país per nens i avis.

Un país per caminar i descobrir.

Un país digital.

Un país obert i participatiu.

Un país de treball.

Un país connectat.

I un país segur.

Moltes gràcies a totes i a tots. I molt bona feina.